

værdifulde bidrag til vores energipolitik. Så jeg synes ikke, man skal tale sig ud af det her, bare fordi man er blevet sur over resultatet.

Jeg har svaret fru Aase D. Madsen, og jeg er sikker på, at fru Aase D. Madsen, hvis hun virkelig tænkte dét igennem, hun selv sagde, ville komme til det resultat, at det er nu meget godt, at det er os andre, der har ordnet sagen her, for man kan jo ikke både please elværkerne og industrien og opfylde vores forpligtelser og beskytte forbrugerne på samme tid. Det lader sig ikke gøre. Vi er nødt til at foretage nogle valg, også selv om de kan være vanskelige.

Hr. Ebbe Kalnæs var inde på en række betragtninger, som er jeg enig i, men jeg forstår ikke, at CD, som var så aktiv en deltager hele vejen igennem, sprang i målet på CO₂-spørgsmålet, for som fru Anni Svanholt har sagt det, var CD jo en af de mest konstruktive og aktive medforfattere til »Energi 21«, hvorfra de her ting jo stammer, som nu udmøntes. Men det valgte man altså i partiet, og så er jeg altså glad for, at hr. Kalnæs siger, at man i øvrigt vedstår det, som man har bundet sig til i finansloven, og at man i øvrigt er enig i elreformen bortset fra det med CO₂-kvotterne.

1999-problemet skal løses nu, og der er ingen tvivl om, hvad det var, vi aftalte, altså hvad målet var. Det var at give et pusterum i 1999, så vi ikke fik et hul i forbindelse med produktionen, og det tror jeg også vil stå klart. Og det parti – ingen nævnt, ingen glemt – det parti, der vælger at skabe usikkerhed på det her punkt, kommer til at bære et meget, meget tungt ansvar over for den danske vindmølleindustri, et meget, meget tungt ansvar, og det tror jeg ikke nogen af os kan ønske for det pågældende parti. (*Indsigelse fra Ebbe Kalnæs*). Ja, jeg tror altså ikke, vi kan ønske det, for det bliver et stormvejr, og det kan jo være, at det er nogen af det partis kernevælgere, der kommer allermest i klemme, og hvis de først får det partis e-mail-adresse her på borgen, så kan man tale om elektronisk kommunikation af et meget betydeligt kvantitativt omfang, tror jeg. Så det problem håber jeg bestemt at vi kan løse i fællesskab.

I øvrigt er det jo rigtigt, som hr. Jan Sjursen fremhævede, at vi jo har givet vindmøllefolket gode vilkår og vil køre det ind i et system, som vil betyde meget kraftige incitamenter for udbygning af vedvarende energi, og som er langt mere robust end det system, vi har med skatte-tilskud.

Glem ikke, at hver eneste gang vi har haft finanslovforhandlinger, har der ligget forslag fra Venstre og De Konservative om helt at afvikle støtten til vedvarende energi! Og nu har vi konverteret den til en blanding af et mindsteprissystem og et markedssystem, som er robust i den forstand – som hr. Kim Behnke jo også fremhævede – at vi har lagt det ind i selve elprisdannelsen.

Når alt det er sagt, er vi selvfølgelig ikke færdige, for vi skal jo igennem et fornuftigt udvalgsarbejde, hvor vi vil bestræbe os på at svare på alle de spørgsmål, der ikke er blevet besvaret indtil nu, herunder hr. Søren Kolstrups spørgsmål vedrørende CO₂-kvotterne. Og jeg tror, vi kan give en virkelig god forklaring, men den vil jeg foretrække at give skriftligt, for jeg tror, han har misforstået § 7 i loven, men det kan jeg forklare i det skriftlige svar.

Vi vil meget gerne tjene hele Folketinget og selvfølgelig også de partier, der har stået uden for aftalen, men når vi nu står med en god aftale i hånden, ville det være århundredets dumhed at lade den smutte fra os, og så dumme er der ingen af de fornuftige partier, der står bag den aftale, vi har indgået den 3. marts, der vil være.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Jeg har svært ved i det lange løb at være vred på miljø- og energiministeren, hr. Svend Auken, men jeg er næsten ved at være lidt vred, for ministeren påstår jo, at det, jeg sagde om demokratiet og hele kvaliteten i lovgivningen på dette område, næsten var løgn, så jeg bliver nødt til at citere fra et brev, som vi alle har fået fra Dansk Industri i dag, med hensyn til, om alle har fået svar på alt:

»Med tanke på reformens vidtrækkende konsekvenser for sektoren og for forbrugerne og i lyset af, at formålet med den nye elforsyningslov blandt andet er at sikre forbrugerne adgang til billig elektricitet, jævnfør lovforslaget til lov om elforsyning § 1, finder DI, at lovgivningsprocessen må indeholde en grundig analyse af de omkostningsmæssige konsekvenser for forbrugerne.«

Og nu kommer det så: »Sådanne konsekvensberegninger har DI senest efterlyst i en henvendelse af 30. marts 1999 til miljø- og energiminister Svend Auken.« Den 30. marts 1999, og der foreligger ikke et svar i dag, den 6. maj!